

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 10/2017-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. januára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Mariannou Lechmannovou, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 150/2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 21/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 150/2007 (ďalej aj „napadnuté konanie“) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 21/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie krajského súdu“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza: „... podal dňa 23. 10. 2007 návrh na začatie konania Okresnému súdu Bratislava I týkajúci sa vydania rozhodnutia na zaplatenie sumy vo výške 200.000,- Sk z titulu nemajetkovej ujmy pre porušenie zásady o rovnakom zaobchádzaní. Sťažovateľ sa podaným návrhom domáhal od žalovaného, Slovenskej republiky v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti úhrady sumy 200.000 Sk ako aj úhrady trov konania a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

K návrhu na začatie konania bolo predložené aj Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov a žiadosť na ustanovenie zástupcu v právnej veci žalobného návrhu. Právna vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi [REDAKOVANÉ].

Prípisom zo dňa 12. 11. 2018 Okresný súd Bratislava I zisťoval v Geodetickom a kartografickom ústave Bratislava, či sťažovateľ je vlastníkom akýchkoľvek nehnuteľností nachádzajúcich sa na území SR, v prípade ak áno, tak o aké nehnuteľnosti ide, kde sa nachádzajú, prípadne akú majú výmeru.

Dňa 04. 03. 2009 Okresný súd Bratislava I vydal Uznesenie, ktorým priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov pre konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I, č. k.: 14C 150/2007 a ustanovil sťažovateľovi pre súdne konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I,

. k.: 14C/150/2007 zástupcu z radov advokátov: [REDAKOVANÉ], so sídlom

[REDAKOVANÉ].“

3. Ďalej sťažovateľ podrobne opisuje ďalší priebeh napadnutého konania, ktoré fakticky až do 4. októbra 2013 prebiehalo tak, že vo veci boli ustanovovaní sťažovateľovi právni zástupcovia, ktorí následne žiadali z rôznych dôvodov (pracovná vyťaženosť, zdravotné dôvody, materská dovolenka) o zrušenie ich zastupovania, na čo okresný súd bol nútený reagovať ustanovovaním ďalších právnych zástupcov.

4. Dňa 4. októbra 2013 okresný súd uznesením sťažovateľovi uložil, aby v lehote 15 dní bližšie špecifikoval petit návrhu tak, aby bolo zrejmé, čoho a voči komu sa domáha.

5. Na pojednávaní uskutočnenom 17. septembra 2014 okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým návrh sťažovateľa zamietol. Proti rozsudku sťažovateľ podal 7. novembra 2014 odvolanie a spis bol na rozhodnutie krajskému súdu predložený 21. januára 2015, pričom do podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo konanie právoplatne skončené.

6. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ v petite sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [redacted] bytom [redacted] [redacted] toho času [redacted] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod. sp. zn. č. k. 14C 150/2007 ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave pod č. k.: 2Co/21/2015 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. č. k. 2Co/21/2015 konal bez zbytočných prieťahov.

3. [redacted], bytom [redacted] toho času [redacted] sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,00 Eur (slovom desať tisíc Eur), ktoré sú Okresný súd Bratislava I a Krajský súd Bratislava povinní mu spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na bankový účet jeho právnej zástupkyne.

4. Okresný súd Bratislava I a Krajský súd Bratislava sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 899,93 Eur (slovom: osemstodeväťdesiatdeväť Eur aj deväťdesiattri centov) na bankový účet právnej zástupkyne JUDr. Marianny Lechmanovej, advokátky vedený v [REDAKOVANÉ] do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody,

reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

12. Ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, ktorej súčasťou je aj právny názor, že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom a krajským súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označených práv postupom označených súdov, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (napr. I. ÚS 16/04)].

13. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

14. Ústavný súd zo sťažnosti, zo zapožičaného súdneho spisu a na okresnom súde zistil, že krajský súd o odvolaní proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 14 C 150/2007 zo 17. septembra 2014 rozhodol rozsudkom sp. zn. 2 Co 21/2015 z 19. októbra 2016 tak, že prvostupňový rozsudok potvrdil.

15. Keďže sťažovateľ sťažnosť ústavnému súdu doručil 22. októbra 2015, teda v čase keď okresný súd vo veci už rozsudkom rozhodol, a keďže v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti bolo rozsudkom skončené aj napadnuté konanie krajského súdu, pričom uvedené rozsudky v spojení nadobudli právoplatnosť 25. novembra 2016, bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa v nej uvedenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2017